22/11/2020

Σπουδή στην εικόνα των Εισοδίων της Θεοτόκου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κηφισίας, Αμαρουσίου, Ωρωπού και Μαραθώνος

Μία από τις κυριότερες και μεγαλύτερες Θεομητορικές εορτές του έτους είναι τα «Εισόδια» της Θεοτόκου. Η Εκκλησία μας την τιμά στις 21 Νοεμβρίου, με ιδιαίτερη λαμπρότητα. Η σημασία της εορτής αυτής είναι μεγάλη και ιερή. Αποτελεί την βάση και την αρχή για όλη την μετέπειτα ζωή της Θεοτόκου.

Όπως γνωρίζουμε, η Παναγία Θεοτόκος, γεννήθηκε από γονείς γηραιούς, τον Ιωακείμ και την Άννα, που είχαν παρακαλέσει με πολύ πόνο τον Θεό να τους δώση ένα τέκνο και να το αφιερώσουν στο Ναό Του. Πραγματικά, αυτό και έκαναν. Όταν δηλαδή η Μαρία έγινε τριών ετών την έφεραν οι ίδιοι οι γονείς της στο Ναό και την παρέδωσαν στα χέρια του Ζαχαρία του ιερέα. Αυτός την αγκάλιασε, την

ευλόγησε και είπε: «Εμεγάλυνε ο Κύριος το όνομά σου σε όλες τις γενεές. Με σένα θα ευλογηθούν τα έθνη και ο Κύριος θα λυτρώση τους υιούς του Ισραήλ». Και ανέβασε την τριετή Μαρία στο εσωτερικό του θυσιαστηρίου, όπου ο Θεός την χαρίτωσε. Και ευφράνθηκε η Παναγία και με αγαλλίαση ψυχής εσκίρτησε και όλοι πνευματικά πανηγύρισαν που έμεινε στο Ναό τον Αγιο, για να αγιασθεί και να γίνει αργότερα η Μητέρα του ίδιου του Θεού.

Σπουδή στην εικόνα των Εισοδίων

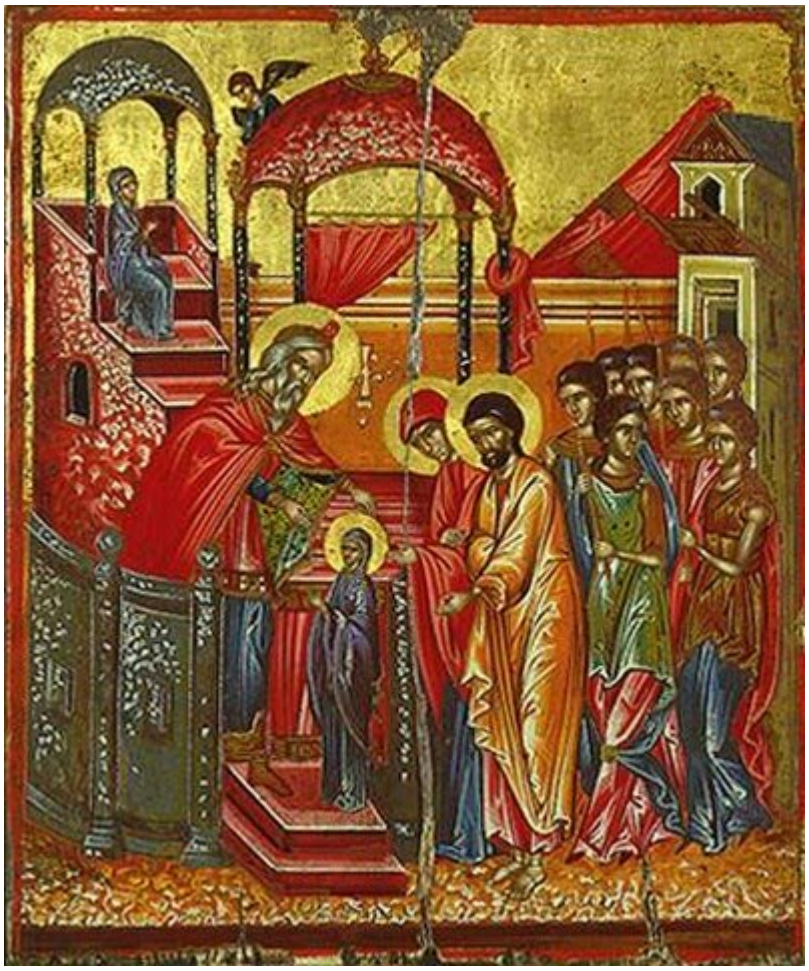

Στην εικονογράφηση του γεγονότος των Εισοδίων της Θεοτόκου, βλέπουμε, στο κέντρο την Παναγία σαν μικρό τριετές κοράσιον, που όμως έχει όλη την ιερότητα της μέλλουσας Μητέρας του Θεού. Ο ιερέας Ζαχαρίας ο μετέπειτα πατέρας του Προδρόμου, έχει ακουμπίσει ευλαβικά και στοργικά το χέρι του επάνω στην κεφαλή της. Την ευλογεί και την υποδέχεται στα Άγιά των αγίων, φορώντας ενδύματα λειτουργικά και διακριτικό της ιερωσύνης στην κεφαλή του. Η Παναγία στέκει με ιερή σιγή απέναντί του έχει τα χέρια της σε στάση ευλαβική και συγχρόνως κινητική απέναντί του, που δηλώνει την προθυμία και την χαρά της προσελεύσεώς της στον Ναό του Κυρίου. Αυτό είναι το σχέδιο και το θέλημα του Θεού και η προαιώνια βουλή του για την σωτηρία των ανθρώπων.

Το ίδιο ευλαβικά και με ιερή συγκίνηση εικονίζονται και οι γέροντες γονείς της Ιωακείμ και Άννα. Την παραδίδουν στα χέρια του Ζαχαρία με μία κίνηση πολύ εκφραστική, που δηλώνει την προθυμία τους να εκπληρώσουν την υπόσχεσή τους στο Θεό και να Του αφιερώσουν το μονάκριβο παιδί τους, που το απέκτησαν μετά από πολλών χρόνων προσευχή και νηστεία και σε γήρας προχωρημένο. Όμως η αγάπη στο Θεό επισκιάζει τα σπλάχνα της στοργής της ανθρώπινης φύσης. Έχουν στραμμένα τα βλέμματά τους στην παιδίσκη τους Μαρία, προσέχοντάς την με πολύ συγκίνηση.

Πίσω τους βλέπουμε πολλές νεάνιδες, να κρατούν λαμπάδες αναμμένες και να προπέμπουν την Παναγία οδηγώντας την στο Ιερό, όπου έμεινε σαν περιστερά ηγιασμένη και έγινε η λαμπάδα του Θεού, η κατοικία Του, ο ναός Του, το θυσιαστήριο και η λατρεία η ζώσα και καθαρά.

«Ὁ καθαρώτατος Ναὸς τοῦ Σωτῆρος, ἡ πολυτίμητος παστὰς

καὶ Παρθένος, τὸ ἱερὸν θησαύρισμα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ,

σήμερον εἰσάγεται, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, τὴν χάριν συνεισάγουσα,

τὴν ἐν Πνεύματι Θείω• ἣν ἀνυμνούσιν Ἄγγελοι Θεοῦ.

Αὕτη ὑπάρχει σκηνή ἐπουράνιος»

Πηγή: ιστοσελίδα Ιεράς Μητροπόλεως Κηφισίας